

Spis.zn.: 2016/489/LOJ/růz
UID:5062356

zpracoval: Lojíková Kateřina

Zasedání Rady 11 / poř.č.: 47
Dne: 07. - 08. června 2016

Věc:

různí; Monitoring pluralismu v evropských médiích za rok 2015

Termín pro (vypravení) rozhodnutí Rady:

Návrh na usnesení Rady:

Rada se seznámila se studií Monitoring pluralismu v evropských médiích za rok 2015.

Usnesení Rady:

Rada se seznámila se studií Monitoring pluralismu v evropských médiích za rok 2015.

10-0-0

Přílohy:

Dokument (text materiálu, 12.5.2016, text materiálu);

Lustrum:

European University Institute, ve spolupráci s CMPF (Centre for Media Pluralism and Media Freedom) a Media Pluralism Monitor, za finanční podpory EU, vydal studii “Monitoring pluralismu v evropských médiích za rok 2015”.

Tento dokument má za úkol zhodnotit míru rizika ohrožení pluralismu v médiích v daných zemích.

Minulost a vývoj:

První verze takovéhoho výzkumu obsahovala příliš mnoho a příliš široce hodnocených kritérií pro následné efektivní začlenění výsledků do praxe. V letech 2013/2014 proběhlo Institutem zásadní zjednodušení parametrů výzkumu, přičemž nový zjednodušený systém byl otestován v roce 2014 na 9 zkušebních zemích (Belgie, Bulharsko, Dánsko, Estonsko, Francie, Řecko, Maďarsko, Itálie a Velká Británie). Na základě tohoto zkušebního projektu byl vytvořen nyní vydaný druhý prototyp instrumentu pro zjišťování a ohodnocení rizik pro pluralismus v médiích.

Nejnovější verze tohoto výzkumu se tedy zabývala daty z již 19 členských zemí EU (Rakousko, Chorvatsko, Kypr, Česká republika, Finsko, Německo, Irsko, Lotyšsko, Litva, Lucembursko, Malta, Nizozemsko, Polsko, Portugalsko, Rumunsko, Slovensko, Slovinsko, Španělsko a Švédsko) a to formou dotazníku, který vyplňovaly národní týmy (za ČR vyplňovali Václav Štětka, Roman Hájek, Radim Hladík, Jana Rosenfeldová, Sandra Štefaniková, Jan Švelch).

Monitoring pluralismu v evropských médiích za rok 2015

Zkoumané indikátory:

Základní ochrana	Pluralita trhu	Politická nezávislost	Sociální začlenění
Ochrana svobody slova	Transparentnost vlastnictví médií	Ovlivňování politikou	Přístup k médiím pro různé sociální, kulturní a regionální skupiny
Ochrana práva na informace	Koncentrace vlastnictví médií	Politizace kontroly nad médií	Dostupnost platformy pro komunitní média
Žurnalisté, stav žurnalistiky a ochrana národních autorit/regulátorů	Koncentrace vícedruhového (cross-media) vlastnictví	Politizace kontroly nad distribučními sítěmi	Zpřístupnění médií pro tělesně znevýhodněné
		Státní reklama	Centralizace mediálních systémů
		Nezávislost veřejnoprávních médií exekutivní i finanční	Veřejný služba veřejnoprávních médií a mediální gramotnost
		Nezávislost zpravodajských agentur	

ZÁKLADNÍ OCHRANA

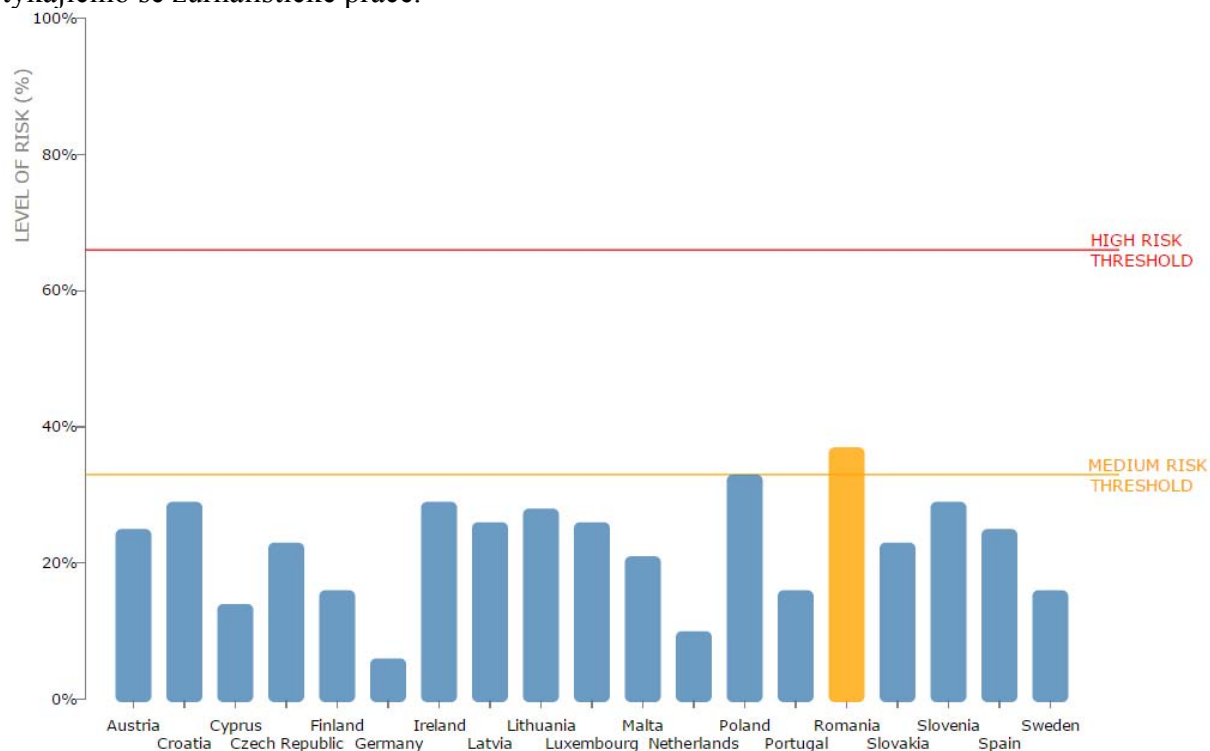
Tento indikátor v podstatě zkoumá, zda je možné v demokratické společnosti dosáhnout řádné debaty. Jakýkoliv problém vyskytující se v této konkrétní skupině se může velmi negativně projevit rovněž v ostatních. Například pokud svoboda projevu nebo právo na informace bude v dané zemi ohroženo, bude tato skutečnost mít zásadní dopad na celkové mediální prostředí

v dané zemi. Stejně jako nebudou-li mít žurnalisté stabilní a bezpečné zázemí pro svou práci, bude trpět celkově spolehlivost a kvalita celého mediálního sektoru.

Až na výjimku (Rumunsko) se celkově tento indikátor ukázal jako nízko rizikový. Je však třeba rovněž upozornit, že podíváme-li se na tento sektor podrobně, zjistíme, že některé země se umístily těsně u hranice střední hladiny rizika (Rakousko, Chorvatsko, Irsko, Lotyšsko, Litva, Lucemburk, Polsko, Slovinsko a Španělsko)

Ochrana svobody slova

V tomto bodě bylo zkoumáno nejen legislativní zakotvení tohoto základního práva, ale i to, zda jeho omezení je jasně a úzce vymezeno národní legislativou v souladu s mezinárodními standardy. Speciální pozornost byla věnována institutu pomluvy jako zásadnímu bodu týkajícího se žurnalistické práce.

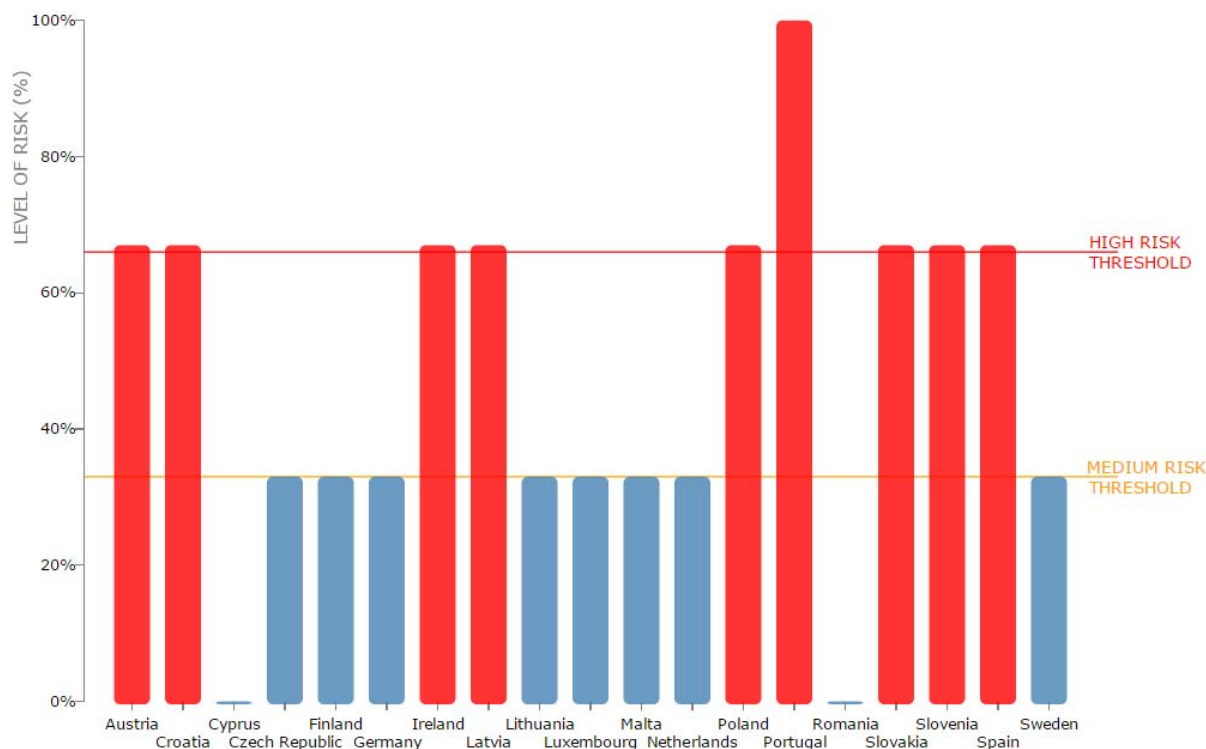

Pozornost byla věnována institutu pomluvy a jeho kriminalizaci ve většině zemí. Přičemž pouze Kypr a Rumunsko jsou jediné dvě země, které přistoupili k dekriminalizaci pomluvy. Devět zemí se umístilo v hladině vysoké riziko ve vztahu k institutu pomluvy (Rakousko, Chorvatsko, Irsko, Litva, Polsko, Portugalsko, Slovensko, Slovinsko a Španělsko) Zbytek se umístil ve středu rizikové hladiny.

- Ke kriminalizaci pomluvy v ČR lze odkázat na nyní projednávané rozšíření trestní odpovědnosti právnických osob, na kterou již upozorňovalo Sdružení pro internetový rozvoj (SPIR)¹ a Asociace televizních organizací²

¹ <http://www.spir.cz/spir-varuje-pred-dopady-trestni-odpovednosti-medii-za-pomluvu>

² <http://www.ato.cz/aktuality/aktuality/stanovisko-asociace-televiznich-organizaci-k-vladnimu-navrhu-novely-zakona-c-4182011-sb-o-trestni-odpovednosti-pravnickych-osob>

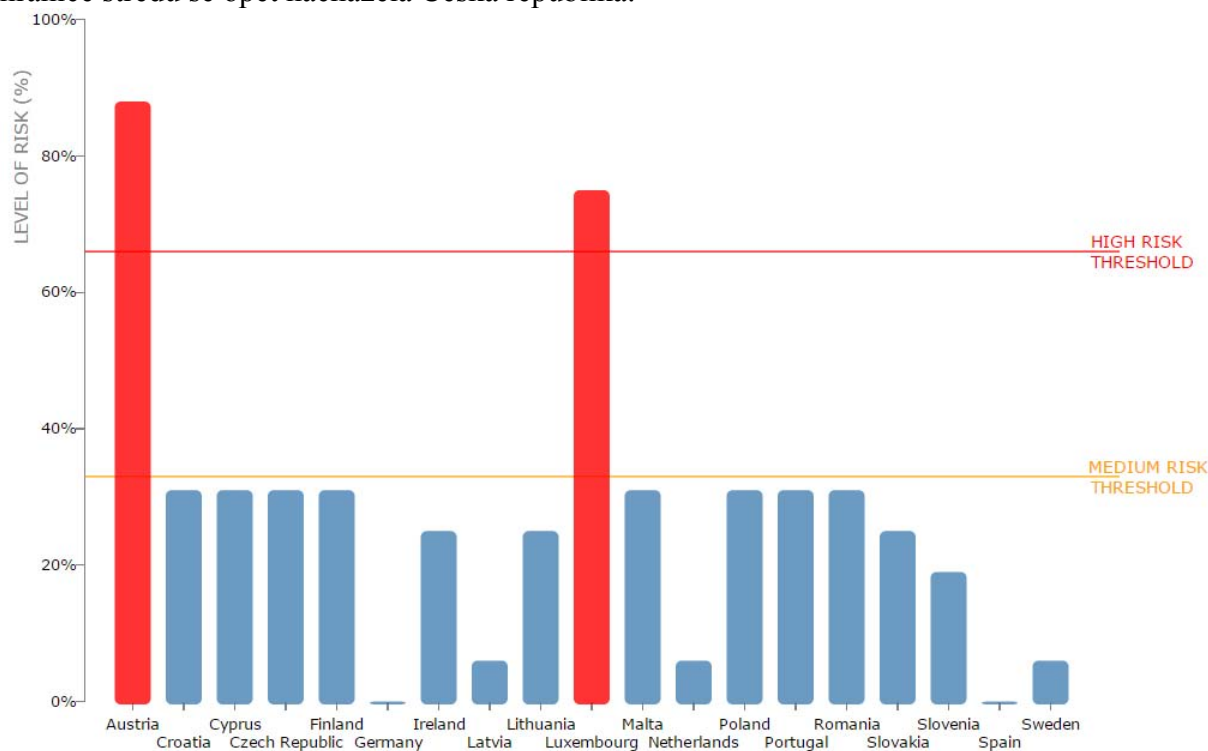

Závěrem zpráva podotýká, že je třeba rovněž upozornit na poměrně častý problém a to časové zpoždění nebo neefektivitu opatření, k nimž dochází při porušená práva svobody slova.

Ochrana práva na informace

Tato část se zaměřuje na právo na informace ve spojení s informacemi drženými veřejnými institucemi a státem, správností omezení, stejně jako existencí a efektivností odvolacích mechanismů.

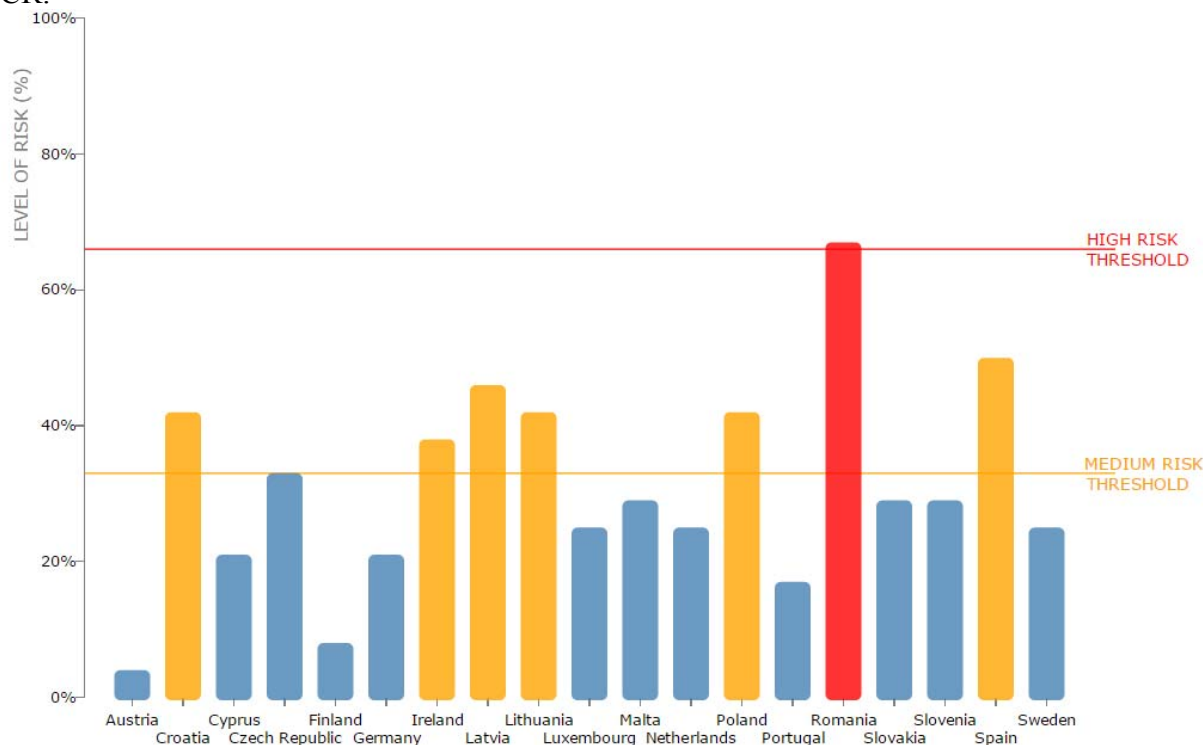
OATV s podivem zjistilo, že dvě země, které byly ohodnoceny jako velmi rizikové v tomto bodě, byly Rakousko a Lucembursko. Zbytek byl ohodnocen jako nízkorizikový a těsně u hranice středu se opět nacházela Česká republika.

Důvod šokujícího vysokého rizikového faktoru v Rakousku a v Lucembursku souvisí s absencí řádné legislativní úpravy. Rakousko má sice zakotveno právo na informace jako takové, nicméně přednost dostává utajení, přičemž závažná porušení práva na informace jsou zde naprosto běžnou situací. Naproti tomu v Lucembursku není právo na informace zakotveno ústavně a celkově tedy chybí jakýkoliv legislativní materiál v tomto směru.

Žurnalisté, stav žurnalistiky a ochrana národních autorit/regulátorů

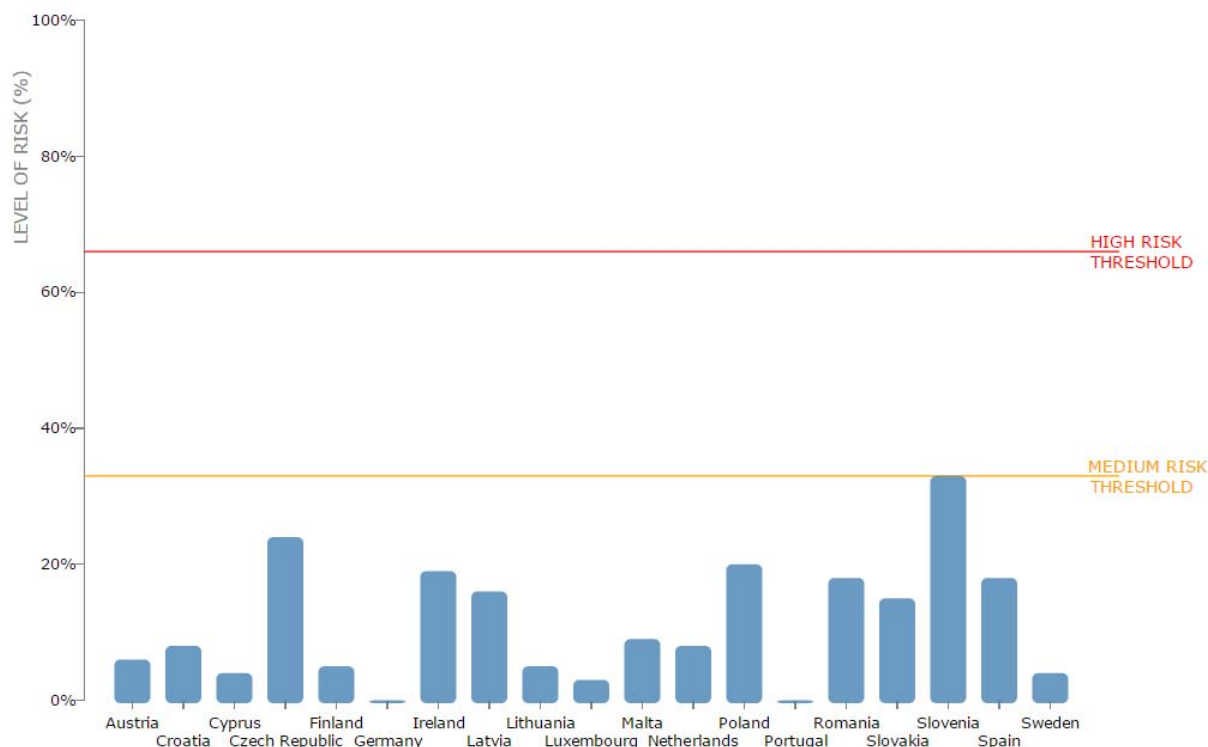
Zde se opět Rumunsko umístilo na těch nejvyšších příčkách ohrožení, s šesti zeměmi ve středu a zbytkem v nízkých hodnotách. Je třeba opět poznamenat, že některé země z poslední skupiny se umístili opět na hranici mezi nízkým a středním rizikem a opět se zde vyskytuje ČR.

Dále je třeba upozornit, že se ČR umístila v podskupině s ohodnocením vysoké riziko a to v hodnocení zda a jak profesní organizace zajišťují žurnalistům nezávislost a bezpečí. V tomto subbodě se k nám přidalo Rumunsko a Slovensko.

Jako zajímavé lze zmínit, že byla zkoumána situace nejen fyzické bezpečnosti žurnalistů, ale i jejich digitální bezpečnost (kyber útoky a vyhrožování). Jako vysoce rizikové se umístily země jako Chorvatsko, Lotyšsko, Litva, Rumunsko a překvapivě Švédsko. Samotné pracovní podmínky byly označeny jako značně problematické v České republice, Irsku, Litvě, Lotyšsku, Polsku, Rumunsku, Slovensku a Španělsku. Co se týče v České republice značně probíraného tématu, ovlivňování editoriaálního obsahu médií jejich vlastníky, umístily se na vysoké rizikové příčce Lucembursko, Polsko, Rumunsko a Španělsko. V těchto zemích nejenže bylo shledáno, že dochází k tlakům či přímo ovlivňování obsahu vlastníky nebo jinými komerčními entitami, ale dokonce zde neexistuje proti tomuto jakákoliv legislativní nebo sebe regulační ochrana. V hodnocení ochrany žurnalistických zdrojů se překvapivě nejvýše umístilo Nizozemí, a to proto, že tento aspekt, ještě není vůbec uzákoněn. (v současnosti existují dva návrhy zákonů)

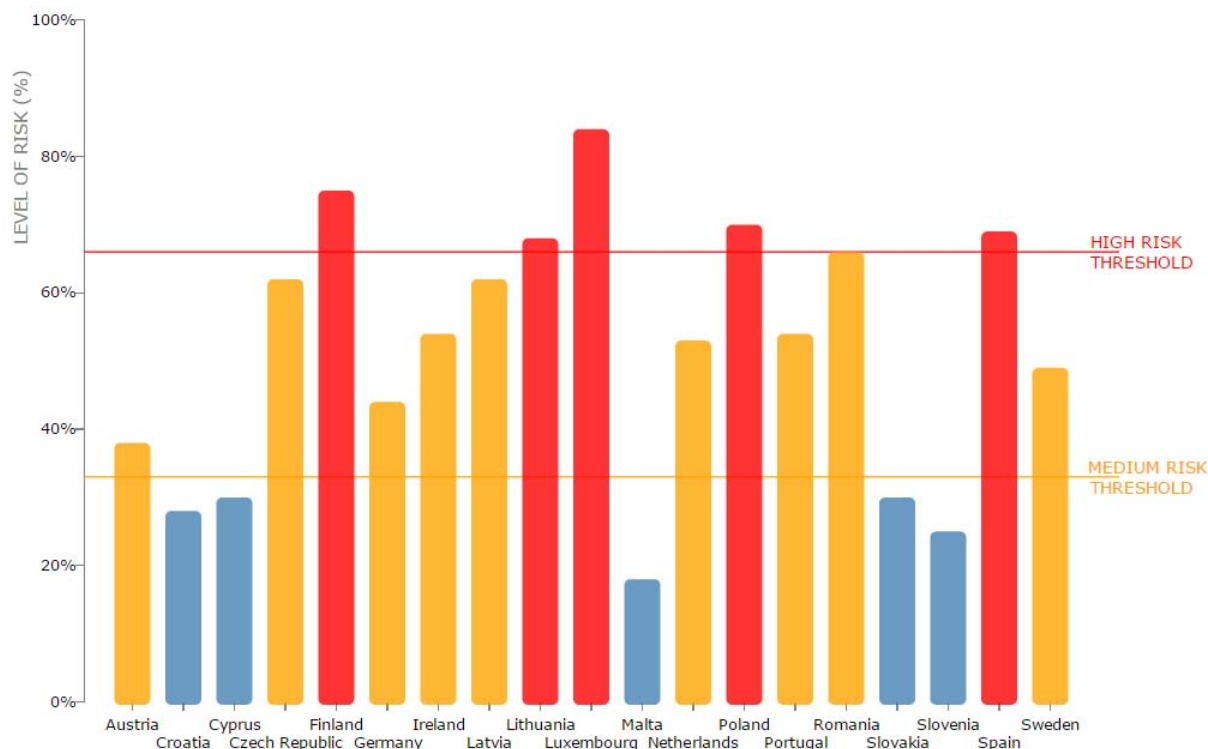
Co se týče subvodu týkající se nezávislosti a efektivity regulačních orgánů, je nutné bohužel konstatovat, že výzkum shledal tento subbod jako značně problematický, neboť v něm byly zahrnuty všechny regulační autority, kterými daný stát disponuje, stejně jako jejich různé pravomoci. Ve výsledku tak došlo k takovému rozmělnění dat, že není možné poskytnout přesný obrázek. Budoucí analýza se na tento nový problém zaměří a bude se jej snažit eliminovat.

PLURALITA TRHU

Tento indikátor zkoumá zejména vlastnictví médií, přičemž hlavními body zkoumání jsou transparentnost vlastnických vztahů a koncentrace vlastnictví. Samotnou koncentraci vlastnictví lze dále rozdělit na koncentraci v rámci jednoho média nebo přes různé druhy médií (tzv. cross-mediální koncentrace).

Analýza poukazuje na zřejmý trend, jež se projevil i v prvotní pilotní analýze v roce 2014 a to, že riziko vztahující se přímo k vlastnictví médií je konstantním prvkem majícím výrazný vliv na pluralitu. Jako na velmi zajímavé zjištění odkazuje analýza na skutečnost, kdy byl zjištěn nízký rizikový faktor právě u menších zemí, které mají nízké HDP. Byla tedy potvrzena dosavadní domněnka o předpokládané koncentraci na malých trzích. Nicméně oproti tomu je třeba upozornit na rovněž malou zemi, ale s vysokým HDP, a to Lucembursko, které se umístilo jako nejvíce rizikové, co se týče koncentrace vlastnictví. Toto nezvyklé vysoké skóre bylo ovlivněno absencí legislativního rámce kontroly koncentrace. Tento fakt nebyl ovlivněn ani vyšší mírou transparentnosti vlastnictví, což je také zajímavá skutečnost indikující, jak vážná situace v Lucembursku panuje. I když o tom lze spekulovat, neboť z absence legislativního rámce lze rovněž usoudit na zjevnou absenci společenské poptávky po těchto omezeních.

Transparentnost vlastnictví médií

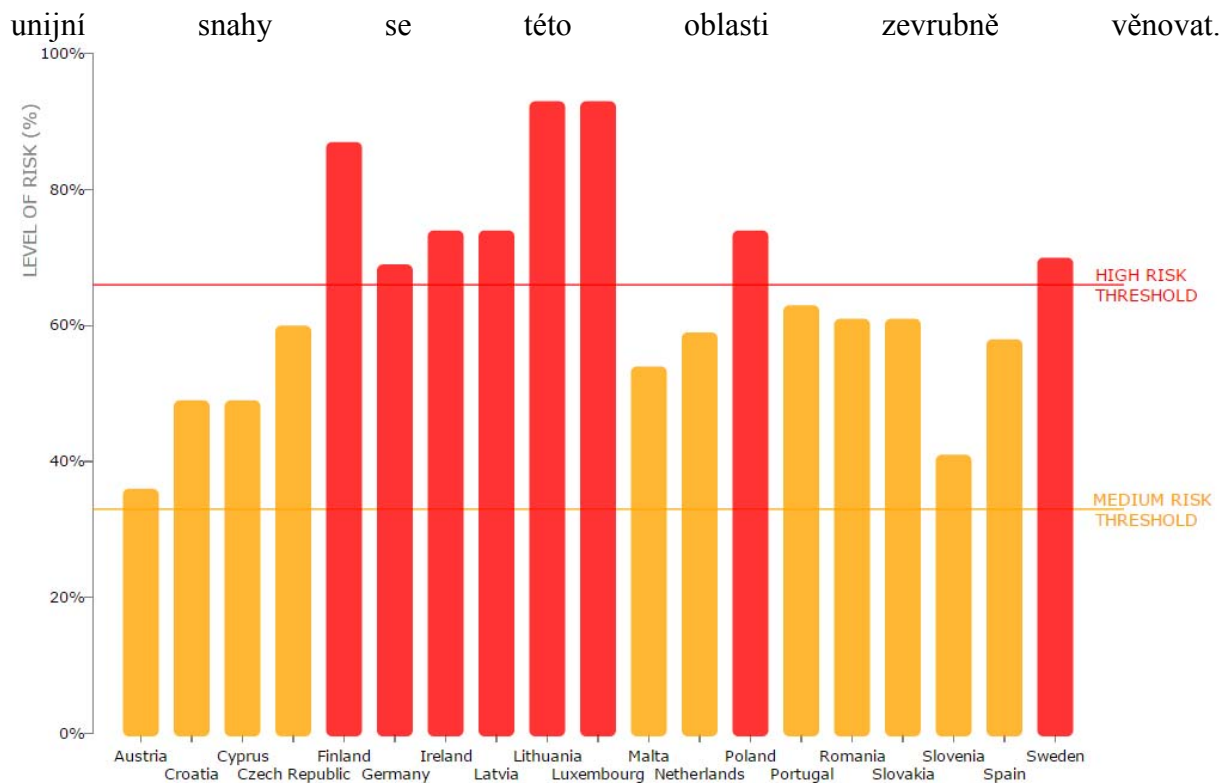
Pro občanskou společnost a její schopnost objektivně odhadnout motivaci či zaujatost jednotlivých médií je transparentnost vlastníků nesporně velmi důležitým faktorem. Existuje však i druhý důvod, proč je transparentnost tak důležitým prvkem demokratické společnosti a to regulace ve smyslu hospodářské soutěže.

V tomto bodě analýza bohužel shledala, ač se nikdo neumístil jako vysoce rizikový, je přesto alarmující, že se většina (12) zemí umístilo ve středním rizikovém pásmu. Příčinou byl především neefektivní právní systém, který neumožňuje rozkrýt vlastnické struktury dostatečným a uspokojivým způsobem. Analýza podotkla, že i tento podbod bude předmětem zpřesnění do budoucna.

Koncentrace vlastnictví médií

Tento subindikátor je ovlivněn existencí a efektivitou implementace zákonného rámce regulace tzv. horizontální koncentrace v nejvyšších příčkách médií a to napříč různými mediálními trhy. Dále je ovlivněn posouzením existence a efektivitu ad hoc kontrolních mechanismů, legislativou upravující hospodářskou soutěž.

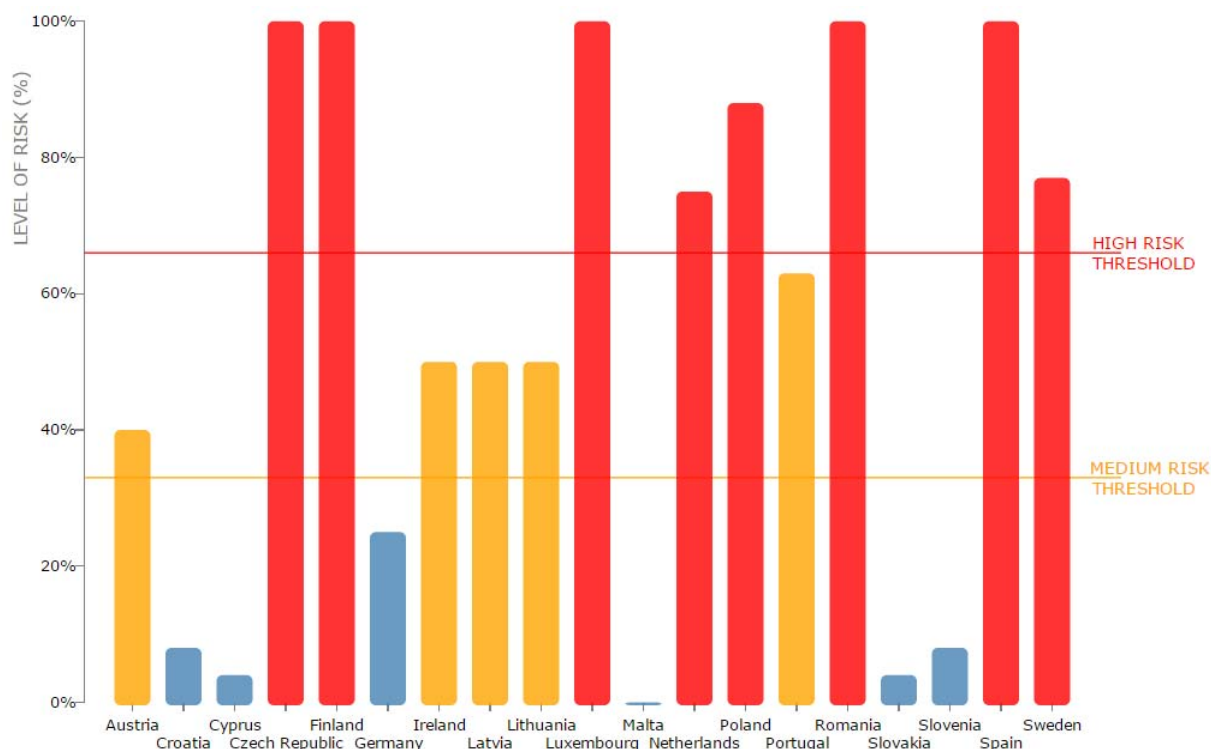
Dalším prvkem, na který je třeba v souvislosti s tímto subindikátorem upozornit, a který má něj vliv je neutralita internetu a koncentrace na trhu ISP (poskytovatel internetového připojení). V dnešní době lze považovat za zvláštní, že pouze několik málo zemí disponuje zákonným rámcem, který by tuto oblast podrobněji reguloval. Nicméně je třeba upozornit na

Vzhledem ke zjištěným faktům o malém počtu vlastníků médií a s tím spojenou vysokou koncentrovaností vlastnictví, vznáší analýza rovněž otázku, zda lze tuto skutečnost považovat jednoznačně za negativní a zda je tato skutečnost hodnotným ukazatelem. K tomuto analýza sděluje, že zjištěná čísla, je vždy nezbytné posuzovat v závislosti na každém jednotlivém trhu dané země, neboť každý má své vlastní zvláštnosti a charakteristiky.

Koncentrace vícedruhového (cross-media) vlastnictví

Tento subindikátor vyhodnotil 8 zemí z 19 jako velice rizikové. Z těchto osmi, pět získalo „krásných“ 100% hodnocení rizika, neboť v jejich případech zcela absentuje jakýkoliv legislativní rámec týkající se regulace vícedruhového vlastnictví médií a současně jsou tyto trhy velmi koncertované. Analýza v tomto bodě dodává, že byl negativně vyhodnocen i nedostatek dat a to jako nízká transparentnost.

POLITICKÁ NEZÁVISLOST

Analýza objevila dva zajímavé příklady a to Lotyšsko a Portugalsko. Lotyšsko překvapilo svým umístěním na dolních příčkách rizika oproti většině ostatních, které se umísťovaly mnohem výše. Stejně pozitivní výsledek nastal i u Portugalska, přičemž tady je třeba odkázat především na legislativní změny v de-politizaci ustavení vedení médií veřejné služby, stejně jako zrušení přímého financování. Jako zajímavé lze rovněž označit umístění na nízkorizikových příčkách pro Lucembursko (vzhledem k výše zmiňovaným problémům). Například Česká republika se spolu s Kyprem a Irskem umístila ve všech úrovních, z čehož analýza dedukuje, že je sice možné politický vliv určitými prostředky omezit, nicméně politickým elitám se vždy podaří najít jiný způsob. Proto je třeba tuto analýzu považovat za důležitý nástroj k detekci slabých míst.

Ovlivňování politikou

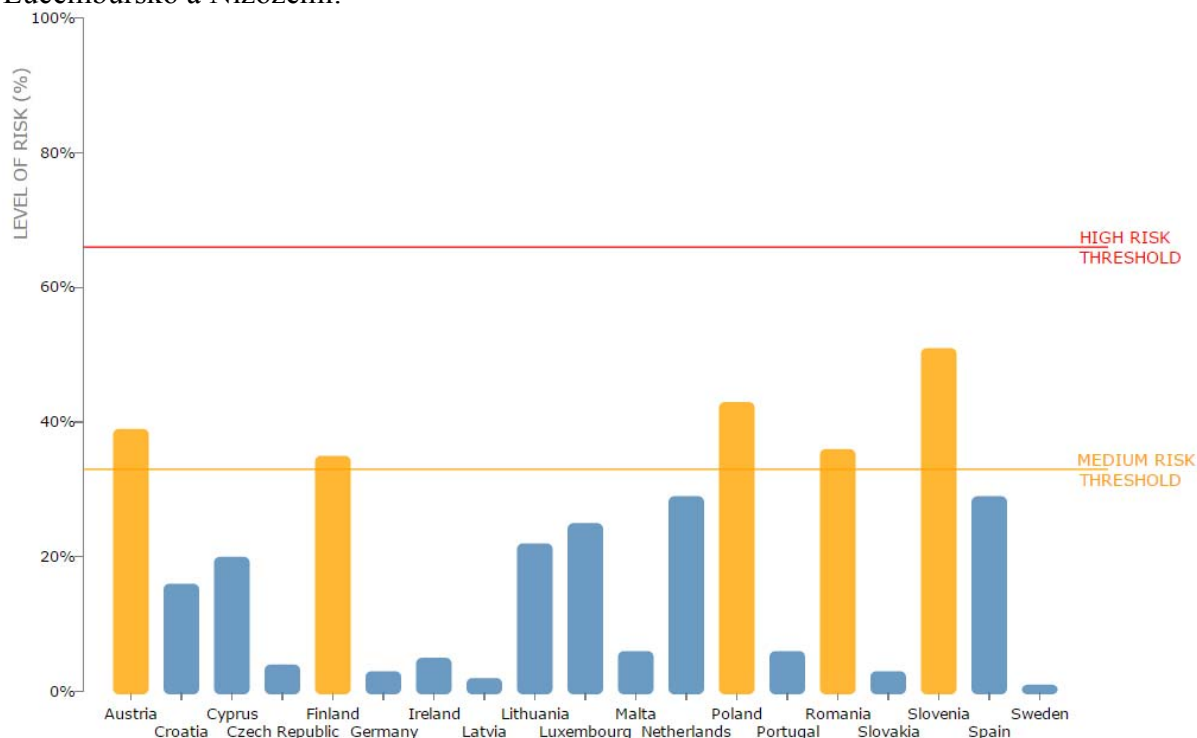
Na tomto místě je třeba vyhodnotit ovlivnění médií veřejné služby ze strany politiků, ovlivnění speciálně v době voleb, ovlivnění na komerčních médiích a ovlivnění vzešlým z regulace a politické reklamy. Tento indikátor se zaměřil speciálně na audiovizuální média, neboť tato jsou pro občany stále dominantním zdrojem informací. Analýza počítá i s online audiovizuálními médii a původci zpráv, nicméně je třeba podotknout, že tato média, jež jsou občany sledována pro informace, jsou velmi často webové stránky samotných tradičních médií.

Ač každá zkoumaná země disponuje určitým legislativním rámcem pro média veřejné služby a jejich povinnosti podávat ve spojení s politikou objektivní a vyvážené informace, je třeba upozornit na nedostatečné uvedení do praxe a umístění se na hladině středního rizika u Rakouska, Španělska, Slovinska a Polska. Jako ilustrace této situace lze odkázat na Rakousko, kde sice je médium veřejné služby povinno podávat objektivní a vyvážené informace, ale současně orgán pověřený kontrolou nedisponuje dostatečnými donucujícími prostředky.

Co se týče ovlivnění médií veřejných služeb v době voleb, lze s potěšením konstatovat, že až na výjimky, se většina zemí umístila v tom nejnižším spektru rizika (kromě Rakouska a Finska, kde ač toto není upraveno vůbec, politická reprezentace ve svých kampaních tohoto faktu nijak nezneužívá).

Rumunsko se dále například umístilo v hladině vysokého rizika, co se týče ovlivňování komerčních médií.

Problematika politické reklamy byla zkoumána z hlediska otázky, zda politické entity mají možnost a mohou využívat tohoto institutu k vytvoření nefér výhod v politické soutěži. Jako nejvíce ohrožení s naprostou absencí jakékoliv legislativní úpravy v tomto směru se umístili Lucembursko a Nizozemí.

Politizace kontroly nad médií

Tento subindikátor si dal za cíl hodnotit šíři politizace komerčních médií pomocí vyhodnocení sledovanosti médií, jež mají jasnou/přiznanou politickou orientaci a skrze prozkoumání seberegulace médií v této oblasti, tedy nakolik je dosahováno (nebo umožněno dosahovat) editoriaální nezávislost. Bohužel 11 z 19 zemí nedodalo podklady pro takovéto vyhodnocení, resp. nedisponují relevantními daty (tato nejsou sbírána). Ještě problematičtější se jeví skutečnosti, že u 9 z 11 těchto zemí není možné vlastnické vztahy médií označit jako transparentní. U seberegulace médií došla analýza de facto k podobným závěrům a to, že ne všechny z dominantních médiích mají nastaveny vlastní seberegulační procesy. Mezi těchto 8 zemí se řadí i Česká republika.

Jako jedinečná se v tomto ohledu jeví Malta, kde hlavní politické entity provozují vlastní televizní i rádiové vysílání, stejně jako vlastní tištěná média. Souhrnný share těchto politických entit na mediálním trhu je 30%. V takovém případě lze předpokládat, že konzumenti si jsou plně vědomi politického ovlivnění obsahu.

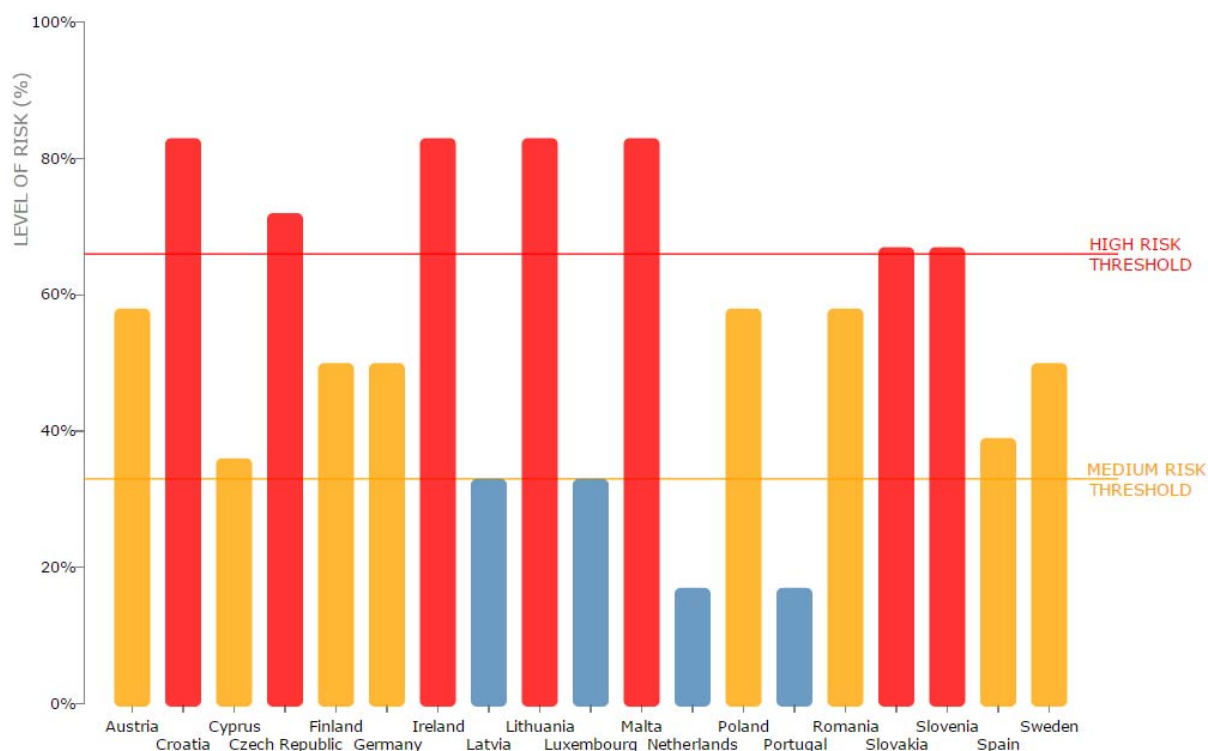
Politizace kontroly nad distribučními sítěmi

Jako příklad konání vzešlého z politického smýšlení majitelů distribučních sítí či jejich napojení na politické entity lze označit například nevýhodné ceny nebo obstrukce při přístupu některých médií k distribučním kanálům. Tento subindikátor byl vyhodnocen jako extrémně pozitivní, neboť až na jednu výjimku (Litva) se všechny země umístily na nejnižších příčkách rizika ovlivnění plurality.

Státní reklama

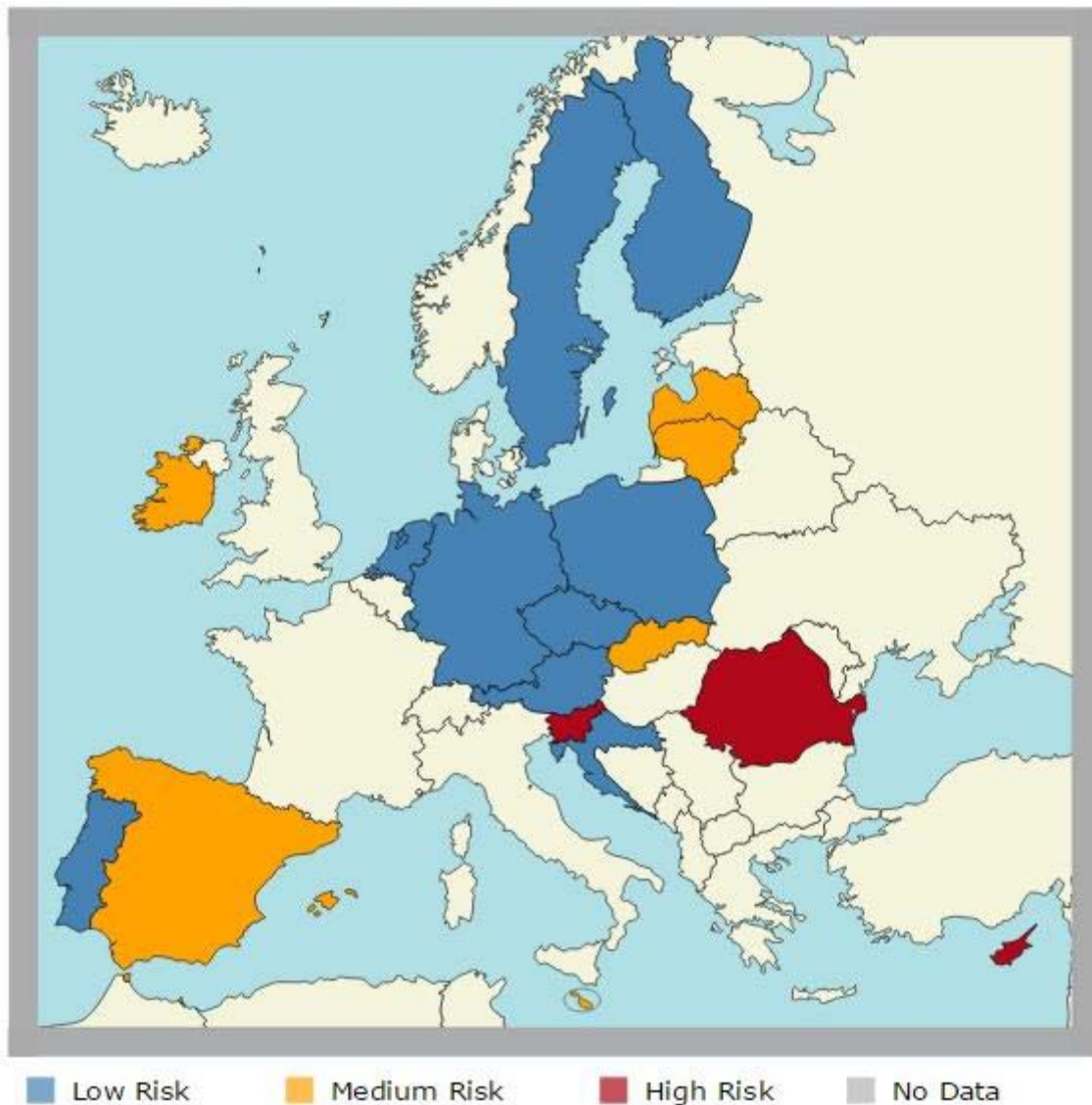
Tento subindikátor ač se potýkal s nedostatkem dostupných dat (díky jejich neexistenci) si dal za cíl zhodnotit vliv státní reklamy na mediální prostředí. Nejdříve je třeba však kvalifikovat

nepříliš používaný pojem státní reklama. Stát může v závislosti na složení své politické reprezentace ve vedení nasměrovat finanční toky vůči vybraných komerčním médiím a to ve formě zadávání obchodních sdělení. V době finanční krize se tento jev jeví jako hodný pozornosti. V tomto případě je nutné riziko vyhodnotit na základě existence regulace tzv. státní reklamy, její distribuce a její důležitosti na trhu s reklamou. Analýza naznačuje, že v tomto bodě se jedná o velmi rizikové jednání, neboť pouze 4 studované země se umístily na příčkách nízkého rizika (Portugalsko, Nizozemí, Litva a Lucembursko). Bohužel jako nejrizikovější byla označena skupina zemí, ve které se nachází i Česká republika. Jako zásadní poznatek byla rovněž označena korelace mezi zeměmi přistoupivšími v roce 2004 a jejich poměrně vysokým hodnocením na příčkách rizikivosti. Bohužel musela analýza konstatovat zjištění naprosté absence zákonného rámce v této souvislosti nebo jeho netransparentnost i u některých dalších zemí (zde se opět vyskytuje Česká republika) Co se týče absence relevantních dat a vlivu této skutečnosti na případné zvýšení rizikivosti byl tento fakt vyhodnocen jako mající negativní vliv na hladinu rizika u 10 z 14 zemí, která nedisponovali daty. Jako příklad lze odkázat na Chorvatsko, kde právě státní reklama byla v centru korupčního skandálu. Oproti tomu lze označit jako uspokojivé zjištění, že absence dat ze strany České republiky byla hodnocena jako nemající vliv na hladinu rizika pro pluralitu médií.

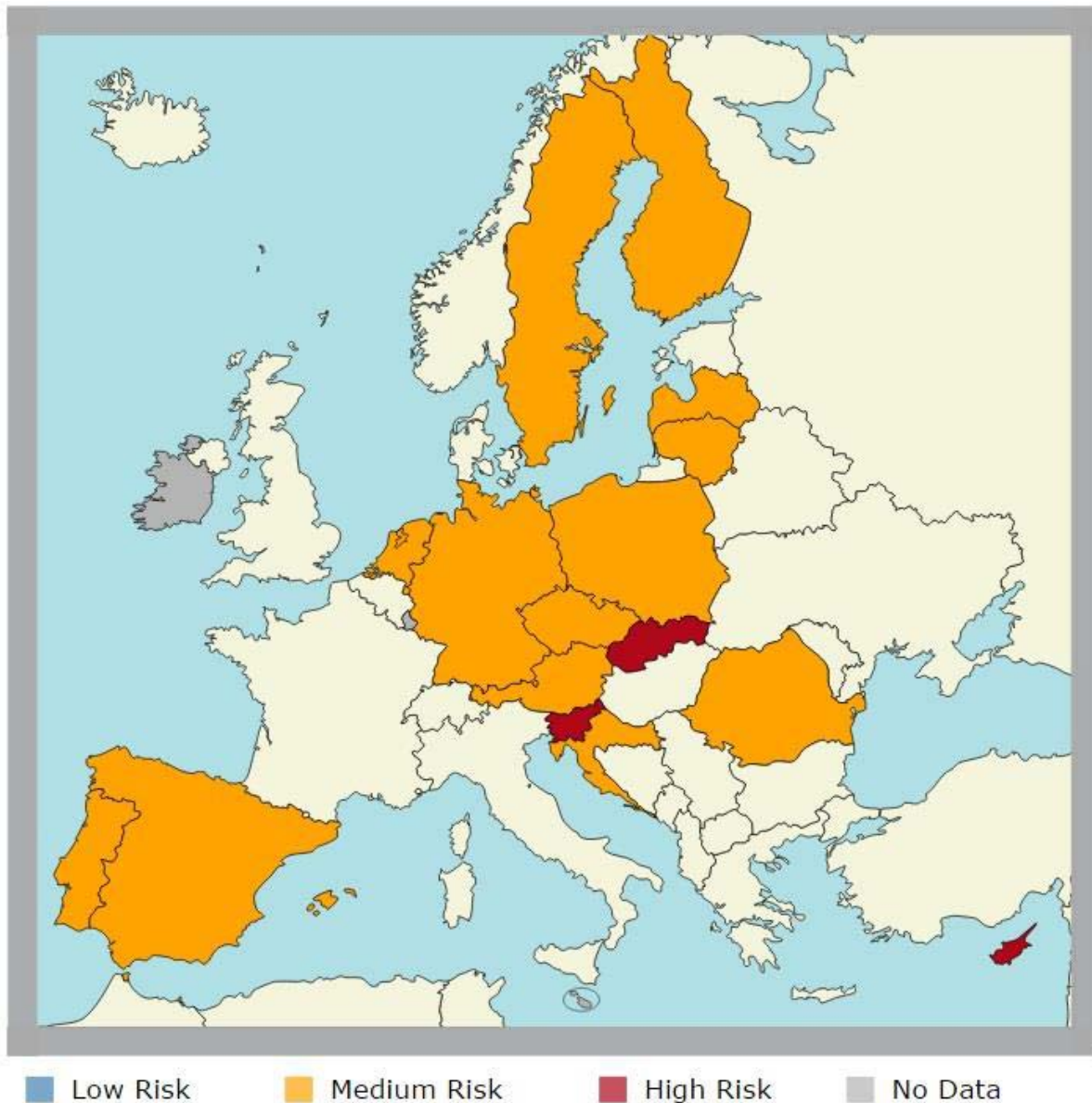
Exekutivní a finanční nezávislost veřejnoprávních médií

Důvod pro začlenění tohoto konkrétního subkritéria je propojením mezi státem a médii veřejné služby a to nejen reálným (vznik a financování), ale i vnímaným z pohledu diváka. Zde bylo nejdůležitější tedy ohodnotit samotnou transparentnost volby vedení těchto specifických médií, vliv státu na ohodnocení samotných zaměstnanců, legislativní rámec financování takového média, možnost jeho změny, či existenci přímého financování. S potěšením lze konstatovat umístění České republiky na nejnižších příčkách rizikivosti.

Nezávislost zpravodajských agentur

V souvislosti s tímto bodem byla diskutována obecná důležitost takovýchto agentur v dnešním propojeném světě. Takovéto úvahy však byly víceméně vyvráceny, neboť lokální zdroje uvádějí, že vzhledem k časovým a produkčním tlakům dneška jsou žurnalisté někdy i nuceni výstupy z těchto agentur v rychlosti okopírovat do svého příspěvku. Česká republika se umístila uspokojivě v středním pásmu rizikovosti s dalšími osmi zeměmi, přičemž důvodem je spíše koncentrace trhu, než cokoliv jiného.

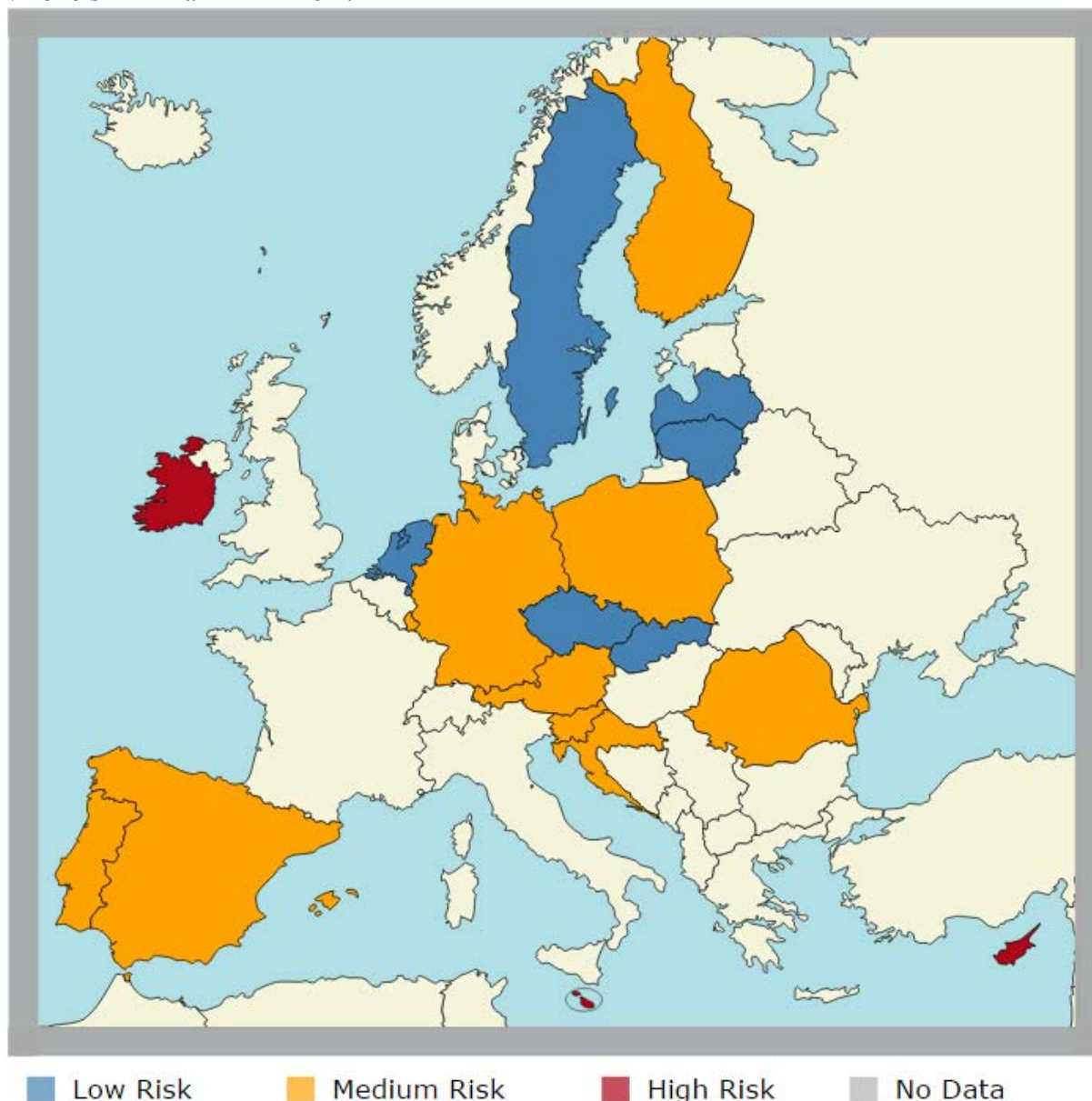
SOCIÁLNÍ ZAČLENĚNÍ

Tento indikátor se zabývá přístupem k vysílání a jeho samotné tvorbě různými kulturními, sociálními nebo regionálními komunitami/skupinami. Zkoumá se zejména legislativní regulování takového přístupu a jeho samotné uplatnění v praxi. V potaz je brána rovněž centralizace médií, přístup k vysílání veřejné služby a internetu, stejně jako kvalita politiky mediální gramotnosti.

Přístup k médiím pro různé sociální, kulturní a regionální skupiny

Tento subindikátor zkoumal veřejnoprávní média, jejich zákonné povinnosti ke zpřístupňování vysílání a to zda praxe odpovídá zamýšlenému legislativnímu cíli. Zejména se soustředil na to, zda místní komunity/skupiny mají možnost a se podílet na tvorbě obsahu. Dále je třeba podotknout, že tato studie kromě těchto zjevných bodů zkoumala i to, zda veřejnoprávní média mají povinnosti mít vlastní regionální redaktory, jestli jejich počet musí být vyvážen v rámci oblasti a zda jsou místní zpravodajské pořady dostupné i v místních jazycích, jsou-li takové na místě.

Většina zemí se umístila ve skupině se středním rizikovým faktorem, přičemž ČR se umístila v zóně s minimálním rizikem.

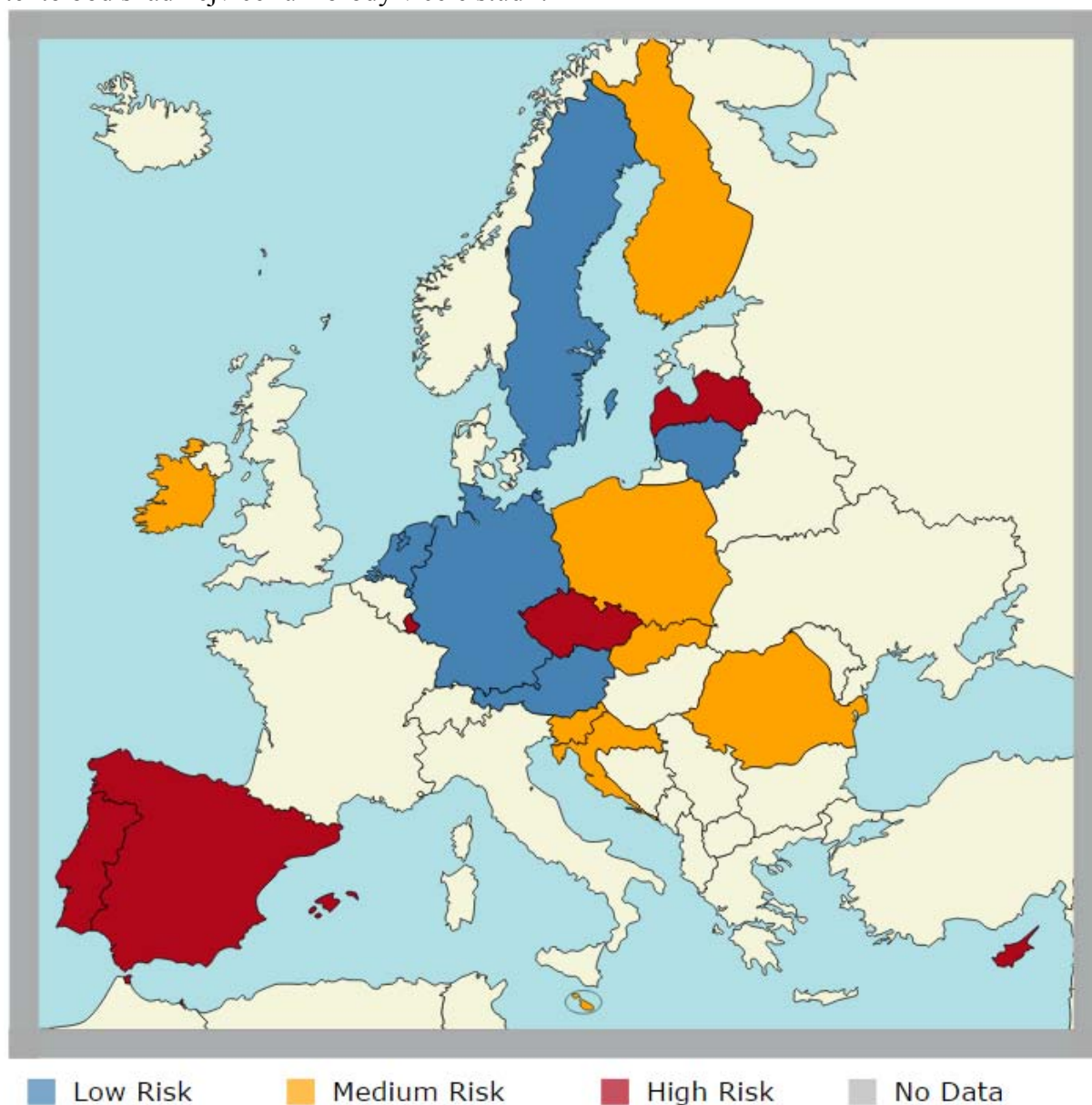

U problematických regionů (Kypr) bylo shledáno, že zaručený přístup k vysílacímu času veřejnoprávního média mají politici, politická uskupení a odbory. V další rizikové oblasti (Malta) pro změnu legislativní úprava zpřístupnění pro speciální skupiny absentuje úplně. Je možné se domnívat, že zákonodárci pro to ani neshledali důvody, neboť Malťané byli až do nedávna velmi homogenní skupinou.

Studie zároveň podotkla, že bylo poměrně problematické určit, co v souvislosti se záměrem této konkrétní studie je třeba považovat za minoritu. Z důvodu neexistence mezinárodně uznávané definice zvolila studie definici založenou na doporučení OSN – tedy minorita je skupina příslušníků daného státu, kteří tvoří alespoň 1% jeho obyvatel. Nicméně i tato definice se stala značně problematickou, neboť dle této, 6 z 19 zkoumaných zemí neměly minority vůbec žádné. Jako exemplární příklad tohoto hlavolamu lze uvést Lucembursko, jehož obyvatelé tvoří z 46% cizí státní příslušníci (statistika z roku 2015) – tito se přitom nekvalifikovali jako minorita.

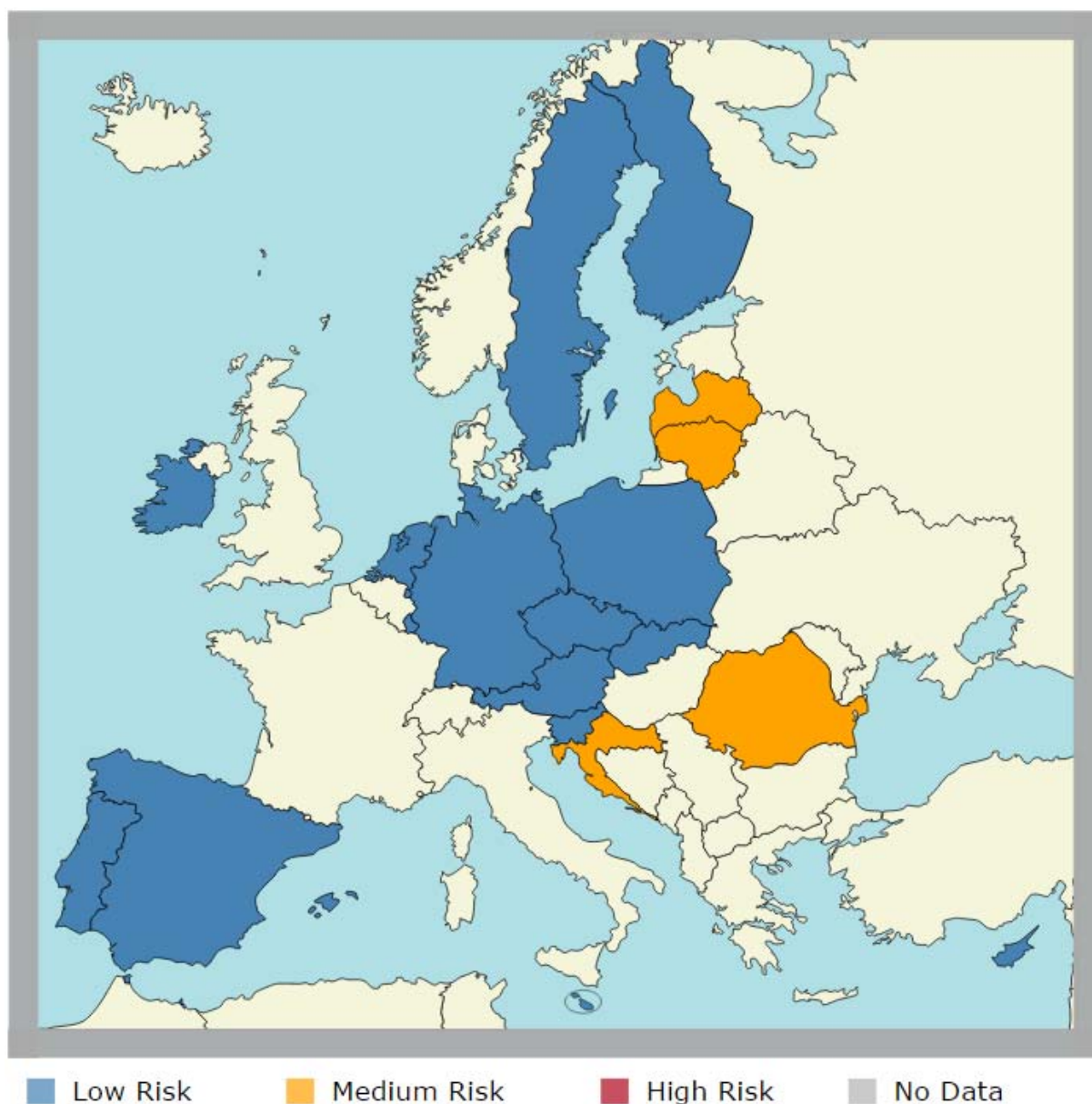
Dostupnost platformy pro komunitní média

Tento indikátor zkoumal, zda komunitní média jsou státy považována jako samostatná skupina vedle veřejnoprávních a komerčních médií, zda existuje legislativa zaručující jejich nezávislost či zda jsou těmto státem garantována práva na frekvence. Jak ukazuje obrázek, je tento bod snad nejvíce různorodý v celé studii.

Zpřístupnění médií pro tělesně znevýhodněné

Tento indikátor zkoumající podporu zpřístupnění pro tuto specifickou skupinu obyvatel se pro změnu jevil jako nejlépe hodnocený.

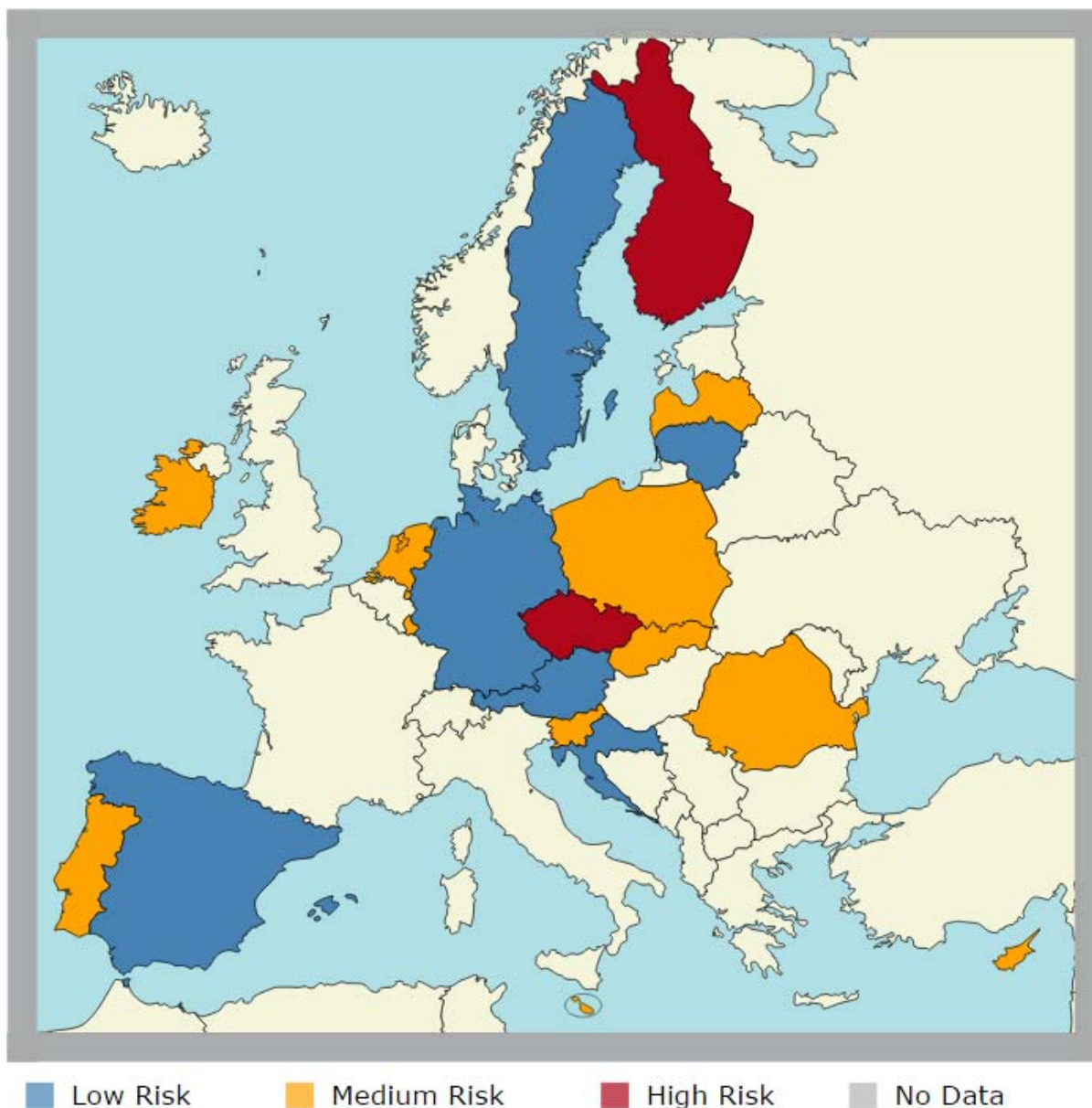

Studie kvituje takovéto pozitivní výsledky zkoumání a dodává, že do mírného rizika se řadili státy, které nemají vyvinuté strategie k podpoře těchto skupin. Je ovšem třeba také dodat, že takto dobré výsledky mohou být zapříčiněny malým rozsahem zkoumaných subindikátorů, kdy bylo zkoumáno pouze zda v dané oblasti existuje strategie na zpřístupnění na státní úrovni a zda jsou „k dispozici“ titulky či audiopopis. Tedy již nebyla zkoumána kvalita jako taková.

Centralizace mediálních systémů

Tento indikátor zjevně rozpracovává výše zmíněné a to zda jsou regionální média uznávaná jako svébytná skupina, která má speciální poslání z pohledu společnosti, jestli je nějakým způsobem přistoupeno k omezení vlastnických struktur, či zda jsou podporována státními dotacemi a příspěvky.

V tomto momentě je třeba poznamenat, že ČR se umístila ve skupině s vysokým rizikovým faktorem.

Studie toto umístění zdůvodnila zejména nedostatečným legislativním pozadím týkajícím se podpory a ochrany regionálních médií, stejně jako neexistence podpory ze strany státu. Studie konstatuje, že český právní řád nezná pojem regionální a lokální média a tedy jim ani nejsou rezervovány frekvence. Neexistuje zde také systematické financování nebo alespoň finanční podpora ze strany státu. Je zajímavé, že ve stejné rizikové kategorii se umístilo i Finsko, kde rovněž neexistuje legislativní báze pro tento typ médií, stejně jako takováto média v praxi ve Finsku neexistují, neboť pro ně není divácká poptávka.

Veřejný služba veřejnoprávních médií a mediální gramotnost

Studie konstatuje velmi dobré pokrytí veřejnou službou. Samozřejmě s výjimkou Lucemburska, neboť zde vlastně média veřejné služby neexistují (existuje pouze veřejnoprávní rozhlas Radio 100,7). Aby tento nedostatek Lucembursko vyrovnalo, podepsalo smlouvu o poskytování těchto služeb se skupinou RTL.

Spis.zn.: 2016/153/had/Rad

UID:4932271

zpracoval: HADAŠ Jiří

Zasedání Rady 11 / poř.č.: 48

Dne: 07. - 08. června 2016

Věc:

Rada pro rozhlasové a televizní vysílání; Návrh zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich - změny v zákonech č. 231/2001 Sb. a č. 132/2010 Sb. - souhrn připomínek

Termín pro (vypravení) rozhodnutí Rady:

Návrh na usnesení Rady:

Rada se seznámila s návrhem připomínek ve věci novely zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich; ve vztahu ke změnám v zákonech č. 231/2001 Sb. a č. 132/2010 Sb.

Usnesení Rady:

Rada se seznámila s návrhem připomínek ve věci novely zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich; ve vztahu ke změnám v zákonech č. 231/2001 Sb. a č. 132/2010 Sb.

10-0-0

Přílohy:

Dokument (text materiálu, 31.5.2016, verze 31/5);

Lustrum:

10. zasedání 2016 Rada se seznámila s návrhem novely zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich., hlasování: 9|0|0|-1 5. zasedání 2016 Rada se seznámila s podobou stanoviska ve věci návrhu zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich - Sněmovní tisk 555 , hlasování: 10|0|1|2

V návaznosti na předchozí seznámení se žádostí Ministerstva kultury, ze dne 25. 2. 2016 a 16. 5 2016, o stanovisko ve věci návrhu zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (sněmovní tisk 555), konkrétně pak ve vztahu k novele zákonů č. 231/2001 Sb. a č. 132/2010 Sb., respektive navrhované novely § 61 odst. 1 zákona č. 231/2001 Sb., **předkládáme** Radě souhrn připomínek k předmětné novele.

Novela zákona týkající se činnosti Rady je navrhována v této podobě:

Část sto osmnáctá

Zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění zákona č. 231/2001 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 341/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 626/2004 Sb., zákona č. 82/2005 Sb., zákona č. 127/2005 Sb., zákona č. 348/2005 Sb., zákona č. 235/2006 Sb., zákona č. 160/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 304/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 384/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 196/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 132/2010 Sb., zákona č. 153/2010 Sb., zákona č. 302/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 142/2012 Sb., zákona č. 275/2012 Sb., zákona č. 406/2012 Sb., zákona č. 496/2012 Sb., zákona č. 181/2014 Sb., zákona č. 250/2014 Sb. a zákona č. 79/2015 Sb., **s vyznačením navrhovaných změn:**

§ 60

Pokuty

Přestupky

(1) ~~Pokutu ve výši od 5 000 Kč do 2 500 000 Kč Rada uloží provozovateli vysílání a provozovateli převzatého vysílání, pokud Provozovatel vysílání nebo provozovatel převzatého vysílání se dopustí přestupku tím, že~~

- a) zařazuje do vysílání pořady nebo další části vysílání, které bezdůvodně zobrazují umírající nebo lidi vystavené těžkému tělesnému nebo duševnímu utrpení způsobem snižujícím lidskou důstojnost,
- b) neplní povinnosti podle § 31 odst. 2 a 3,
- c) neposkytne nezbytný vysílací čas pro důležitá a neodkladná oznámení v naléhavém veřejném zájmu podle § 32 odst. 1 písm. k),
- d) skartuje záznamy odvysílaných pořadů nebo dalších částí vysílání před uplynutím lhůty uvedené v § 32 odst. 1 písm. l),
- e) nezapůjčí Radě vyžádaný záznam pořadu nebo dalších částí vysílání do 15 dnů ode dne doručení žádosti podle § 32 odst. 1 písm. l),
- f) poruší povinnosti týkající se označování programu podle § 32 odst. 1 písm. n) a o),
- g) nezabezpečí v kabelovém rozvodu umístění provozovatele celoplošného vysílání podle § 54 odst. 2,
- h) neoznámí Radě, že došlo k technickým překážkám vysílání, které mu brání ve vysílání podle § 32 odst. 1 písm. p),
- i) poruší povinnosti nebo nesplní podmínky při vysílání událostí značného společenského významu podle § 33 odst. 1 a 2,
- j) neposkytuje záznam vysílání události, která je událostí značného společenského významu, je-li v přímém přenosu vysílána jiná událost značného společenského významu podle § 33 odst. 2,
- k) poruší některou z povinností stanovených pro sponzorování programů nebo pořadů nebo poruší některou z povinností stanovených pro umístění produktu,
- l) nedodrží povinnosti stanovené pro obchodní sdělení a skrytá obchodní sdělení,

- m) neposkytne Radě údaje potřebné pro účely kontroly podílu evropské tvorby a nezávislé tvorby podle § 47 odst. 1,
- n) nezdůvodní plnění požadovaného podílu evropské tvorby a nezávislé tvorby podle § 47 odst. 2,
- o) nedodrží ustanovení § 32 odst. 2,
- p) nedodrží ustanovení § 32 odst. 3,
- r) nedodrží ustanovení § 32 odst. 4,
- s) nedodrží ustanovení § 32 odst. 5,
- t) neposkytne Radě vyjádření a informace podle § 32 odst. 6,
- u) neumožní divákům snadný, přímý a trvalý přístup k informacím podle § 32 odst. 7.

~~(2) Pokutu ve výši od 10 000 Kč do 5 000 000 Kč Rada uloží provozovateli vysílání a provozovateli převzatého vysílání, pokud Provozovatel vysílání nebo provozovatel převzatého vysílání se dále dopustí přestupku tím, že~~

- a) nevyhradí stanovený podíl vysílacího času pro evropská díla a pro evropská díla vyrobená nezávislými výrobci podle § 42 až 44,
- b) neoznámí Radě změnu údajů uvedených v žádosti o licenci podle § 21 odst. 2,
- c) nepožádá Radu předem o souhlas se změnou časového a územního rozsahu vysílání a souboru technických parametrů podle § 21 odst. 1 písm. b),
- d) nepožádá Radu předem o souhlas se změnou technických parametrů, nepožádá Radu předem o souhlas se změnou územního rozsahu vysílání u kabelových systémů,
- e) nedodrží časový nebo územní rozsah vysílání a soubor technických parametrů,
- f) nedodrží základní programovou specifikaci,
- g) neplní licenční podmínky,
- h) předem Radě neoznámí změnu skutečností uváděných v přihlášce k registraci podle § 29 odst. 1,
- i) nevyhradí jeden kanál k vysílání programu pro potřeby místně omezené oblasti pokryté kabelovým systémem podle § 54 odst. 1,
- j) nedodrží územní rozsah vysílání u kabelových systémů,
- k) poruší povinnosti podle § 49 odst. 3.

~~(3) Pokutu od 20 000 Kč do 10 000 000 Kč uloží Rada provozovateli vysílání a provozovateli převzatého vysílání, pokud Provozovatel vysílání nebo provozovatel převzatého vysílání se dále dopustí přestupku tím, že~~

- a) zařazuje do vysílání pořady nebo další části vysílání, které propagují válku nebo líčí krutá nebo jinak nelidská jednání takovým způsobem, který je jejich zlehčováním, omlouváním nebo schvalováním,
- b) zařazuje do vysílání pořady nebo další části vysílání, které obsahují podprahová sdělení,
- c) zařazuje do vysílání pořady nebo další části vysílání, které mohou vážně narušit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých zejména tím, že obsahují pornografii a hrubé samoučelné násilí,
- d) zařazuje do vysílání od 06.00 hodin do 22.00 hodin pořady, upoutávky nebo další části vysílání, které by mohly ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých, a nejedná se o vysílání koncovému uživateli dostupné na základě písemné smlouvy uzavřené s osobou starší 18 let, k němuž je poskytnuto technické opatření, které znemožňuje přístup k vysílání dětem a mladistvým,
- e) poruší povinnosti podle § 32 odst. 1 písm. a),
- f) poruší povinnosti podle § 32 odst. 1 písm. c),
- g) poruší povinnosti podle § 32 odst. 1 písm. r),
- h) poruší povinnost podle § 62 odst. 4,
- i) nedodrží některou z podmínek stanovených v § 67 odst. 3 pro poskytování služby přímo související s programem.

~~(4) Pokutu od 50 000 Kč do 5 000 000 Kč uloží Rada tomu, Fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že~~

~~a) kdo zasahuje do obsahu programu provozovatele vysílání a provozovatele převzatého vysílání v rozporu s § 31 odst. 1 a poruší povinnosti týkající se výroby nebo vysílání pořadů uvedených ve zvláštních zákonech^{3) 4)},~~

~~b) kdo neoprávněně zasahuje do obsahu služeb přímo souvisejících s programem,~~

~~c) provozuje vysílání, aniž je k tomu oprávněna podle tohoto zákona nebo podle zvláštního zákona.~~

~~(5) Pokutu do výše 10 000 000 Kč Rada uloží tomu, kdo provozuje vysílání, aniž je k tomu oprávněn podle tohoto zákona nebo podle zvláštního zákona.~~

~~(6) (5) Pokutu od 20 000 Kč do 5 000 000 Kč uloží Rada provozovateli vysílání a provozovateli převzatého vysílání, pokud Provozovatel převzatého vysílání se dopustí přestupku tím, že~~

~~a) poruší omezení některých jednání uvedených v § 21 odst. 6 a 7,~~

~~b) nesplní některou z povinností podle § 34,~~

~~b) c) poruší oznamovací povinnost podle § 58,~~

~~e) d) poruší závažně licenční podmínky.~~

~~(7) (6) Pokutu od 1 000 Kč do 1 000 000 Kč uloží Rada provozovateli televizního vysílání, který nesplní některou z povinností podle § 34.~~

~~(6) Za přestupek lze uložit pokutu~~

~~a) od 5 000 Kč do 2 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1,~~

~~b) od 10 000 Kč do 5 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2,~~

~~c) od 20 000 Kč do 10 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 3,~~

~~d) od 50 000 Kč do 5 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 4 písm. a) a b),~~

~~e) do 10 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 4 písm. c),~~

~~f) od 20 000 Kč do 5 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 5 písm. a), c) nebo d), nebo~~

~~g) od 1 000 Kč do 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 5 písm. b).~~

§ 61

Společná ustanovení o ukládání pokut k přestupkům

~~(1) Pokutu Rada uloží do jednoho roku ode dne, kdy se dozvěděla o porušení povinnosti, nejdéle však do 3 let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo. Správní řízení o uložení pokuty lze zahájit nejpozději do 3 měsíců ode dne, kdy Radě byl doručen záznam vyžádaný podle § 32 odst. 1 písm. l). Při ukládání pokut se postupuje podle správního řádu.~~

~~(1) Přestupky podle tohoto zákona v prvním stupni projednává Rada.~~

~~(2) Při ukládání pokuty určení druhu a výměry správního trestu za porušení povinnosti podle tohoto zákona Rada přihlíží také k povaze vysílaného programu a k postavení provozovatele vysílání a provozovatele převzatého vysílání na mediálním trhu se zřetelem k jeho odpovědnosti vůči divácké veřejnosti v oblasti informací, výchovy, kultury a zábavy. Dále přihlíží ke stanovisku věcně příslušného samoregulačního orgánu uvedeného v seznamu samoregulačních orgánů, obdrží-li toto stanovisko písemně do 10 pracovních dnů ode dne zahájení řízení.~~

~~(3) Rada stanoví výši pokuty podle závažnosti věci, míry zavinění a s přihlédnutím k rozsahu, typu a dosahu závadného vysílání, k výši případného finančního prospěchu, a ke stanovisku věcně příslušného samoregulačního orgánu uvedeného v seznamu samoregulačních orgánů, obdrží-li toto stanovisko písemně do 10 pracovních dnů ode dne zahájení řízení o správním deliktu.~~

~~(4) Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne, kdy rozhodnutí, kterým byla uložena, nabylo právní moci. Uložení pokuty nejsou dotčena ustanovení zvláštních právních předpisů o náhradě škody a nezanikají povinnosti stanovené tímto zákonem.~~

~~(5)~~ **(3)** Výnosy z pokut jsou příjmem státního rozpočtu České republiky.
~~(6)~~ **(4)** Proti rozhodnutí o udělení pokuty lze podat žalobu podle zvláštního právního předpisu.^{9c)} Podání žaloby má odkladný účinek. Soud o žalobě rozhodne ve lhůtě 90 dnů.

³⁾ Zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ Zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů.

^{9c)} § 65 a následující zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní.

Část dvě stě druhá

Zákon č. 132/2010 Sb., o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání a o změně některých zákonů (zákon o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání), ve znění zákona č. 302/2011 Sb. a zákona č. 142/2012 Sb., s vyznačením navrhovaných změn:

§ 11

Opatření k nápravě

(1) Jestliže poskytovatel audiovizuální mediální služby na vyžádání porušuje povinnosti stanovené tímto zákonem, upozorní jej Rada na porušení tohoto zákona a stanoví mu lhůtu k nápravě.

(2) Délka lhůty k nápravě podle odstavce 1 musí být přiměřená charakteru porušené povinnosti.

(3) Dojde-li k nápravě ve stanovené lhůtě, Rada ne zahájí řízení o ~~správním deliktu~~ **přestupku**.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se nepoužijí, poruší-li poskytovatel audiovizuální mediální služby na vyžádání zvláště závažným způsobem některou z povinností uvedených v § 6 odst. 2 a 3 a § 8.

§ 12

Správní delikty

Přestupky

(1) Poskytovatel audiovizuální mediální služby na vyžádání se dopustí ~~správního deliktu~~ **přestupku** tím, že

a) nesplní oznamovací povinnost podle § 5 odst. 1 nebo 2 nebo podle § 19 odst. 1,

b) nesplní některou z povinností podle § 5 odst. 4,

c) nesplní některou z povinností podle § 6 odst. 1, 4, 5, 6 nebo 7,

d) nesplní některou z povinností podle § 6 odst. 2 nebo 3,

e) nesplní některou z povinností podle § 7 odst. 1, 2 nebo 3,

f) nesplní některou z povinností podle § 8 odst. 1, 2, 3 nebo 4,

g) nesplní některou z povinností podle § 9 odst. 1, 2, 3, 4 nebo 5,

h) nesplní některou z povinností podle § 10.

(2) Za ~~správní delikt~~ **přestupek** podle odstavce 1 písm. a), b), c), e), g) nebo h) se ~~uloží pokuta~~ **lze uložit pokutu** do 1 000 000 Kč a za ~~správní delikt~~ **přestupek** podle odstavce 1 písm. d) nebo f) ~~pokuta~~ **pokutu** do 2 000 000 Kč.

§ 13

Společná ustanovení o ~~správních deliktech~~ k **přestupkům**

(1) ~~Správní delikty~~ **Přestupky** podle tohoto zákona projednává Rada.

~~(2) Právnícká osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.~~

~~(3) (2) Při určení výše pokuty právnické osobě přihlédne Rada k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání, k jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán, a ke stanovisku věcně příslušného samoregulačního orgánu uvedeného v seznamu spolupracujících samoregulačních orgánů¹⁰⁾, obdrží-li toto stanovisko písemně do 10 pracovních dnů ode dne zahájení řízení o správním deliktu.~~

~~(2) Při určení druhu a výměry správního trestu přihlédne Rada také ke stanovisku věcně příslušného samoregulačního orgánu uvedeného v seznamu spolupracujících samoregulačních orgánů¹⁰⁾, obdrží-li toto stanovisko písemně do 10 pracovních dnů ode dne zahájení řízení.~~

~~(4) Odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezahájí řízení do 1 roku ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy byl spáchán.~~

~~(5) Na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby¹¹⁾ nebo v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení zákona o odpovědnosti a postihu právnické osoby.~~

~~(6) (3) Podání žaloby proti rozhodnutí o uložení pokuty má odkladný účinek.~~

¹⁰⁾ § 5 písm. x) zákona č. 231/2001 Sb., ve znění zákona č. 132/2010 Sb.

¹¹⁾ ~~§ 2 odst. 2 obchodního zákoníku.~~

Citace z důvodové zprávy:

K částem sto osmnácté a dvě stě druhé - změna o provozování rozhlasového a televizního vysílání, a zákona o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání

V zákoně č. 231/2001 Sb. se odstraňují duplicity a odchylky ze společných ustanovení ke správním deliktům. V rámci ustanovení upravujícího ukládání pokut se rovněž blíže upřesňují skutečnosti, k nimž je Rada pro rozhlasové a televizní vysílání povinna při ukládání pokuty přihlížet (povaha vysílaného programu, postavení provozovatele vysílání a provozovatele převzatého vysílání na mediálním trhu, stanovisko věcně příslušného samoregulačního orgánu). Jedná se o platný právní stav, který zůstává zachován nad rámec obecných ustanovení § 37 a násl. sněmovního tisku 555. Stanovisko příslušného samoregulačního orgánu je jako okolnost, k níž je Rada pro rozhlasové a televizní vysílání povinna při ukládání pokuty přihlídnout, zakotveno též v zákoně č. 132/2010 Sb.

K uvedenému sdělujeme, že nebyly shledány žádné připomínky, či doporučující stanoviska.

V této souvislosti bychom chtěli seznámit Radu se zněním připomínek ze strany Ministerstva kultury ČR.

1. ke změnám návětí v § 60 odst. 1 až 3 **nemá námítky**
2. k úpravě návětí v § 60 odst. 4 **nemá námítky,**

3. § 60 odst. 4 písm. c) požaduje nahradit následujícím textem: „**provozuje vysílání nebo převzaté vysílání, aniž je k tomu oprávněna podle tohoto nebo podle zvláštního zákona.**“

OATV uvádí, že znění ustanovení by bylo následující (navrhovaná změna Ministerstva kultury je podtržena):

(4) ~~Pokutu od 50 000 Kč do 5 000 000 Kč uloží Rada tomu, Fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že~~
a) ~~kde~~ zasahuje do obsahu programu provozovatele vysílání a provozovatele převzatého vysílání v rozporu s § 31 odst. 1 a poruší povinnosti týkající se výroby nebo vysílání pořadů uvedených ve zvláštních zákonech^{3) 4)},
b) ~~kde~~ neoprávněně zasahuje do obsahu služeb přímo souvisejících s programem-,
c) provozuje vysílání nebo převzaté vysílání, aniž je k tomu oprávněna podle tohoto zákona nebo podle zvláštního zákona.

4. **Návětí § 60 odst. 5 požadujeme nahradit následujícím textem: „Provozovatel vysílání a provozovatel převzatého vysílání se dopustí přestupku tím, že“. Toto ustanovení se v platném znění vztahuje jak na provozovatele vysílání, tak na provozovatele převzatého vysílání.**

OATV uvádí, že znění ustanovení by bylo následující (navrhovaná změna Ministerstva kultury je podtržena):

(5) ~~Pokutu od 20 000 Kč do 5 000 000 Kč uloží Rada provozovateli vysílání a provozovateli převzatého vysílání, pokud~~ **Provozovatel vysílání a provozovatel převzatého vysílání se dopustí přestupku tím, že**
a) poruší omezení některých jednání uvedených v § 21 odst. 6 a 7,
b) nesplní některou z povinností podle § 34,
~~b) c) poruší oznamovací povinnost podle § 58,~~
~~e) d) poruší závažně licenční podmínky.~~

Komentář Ministerstva kultury je následující:

Návrh novely ho však omezuje pouze na „provozovatele vysílání“ a opomíjí „provozovatele převzatého vysílání“.

5. **Navrhované ustanovení § 60 odst. 5 písm. b) požadujeme vypustit a zachovat v zákoně § 60 odst. 7 v následujícím znění: „Provozovatel televizního vysílání se dopustí přestupku tím, že nesplní některou z povinností podle § 34.“¹**

¹Pozn OATV § 34 Vysílání krátkých zpravodajských výňatků

OATV uvádí, že znění ustanovení by bylo následující (navrhovaná změna Ministerstva kultury je podtržena):

~~(5) Pokutu od 20 000 Kč do 5 000 000 Kč uloží Rada provozovateli vysílání a provozovateli převzatého vysílání, pokud Provozovatel **vysílání a provozovatel** převzatého vysílání se **dopustí přestupku tím, že**~~
a) poruší omezení některých jednání uvedených v § 21 odst. 6 a 7,²
~~b) nesplní některou z povinností podle § 34,~~
~~b) c) b)~~ poruší oznamovací povinnost podle § 58,
~~e) d) c)~~ poruší závažně licenční podmínky.

~~(7) Pokutu od 1 000 Kč do 1 000 000 Kč uloží Rada provozovateli televizního vysílání, který nesplní některou z povinností podle § 34. **Provozovatel televizního vysílání se dopustí přestupku tím, že nesplní některou z povinností podle § 34**~~

Komentář MK:

Uvedené ustanovení nelze zařadit do navrženého § 60 odst. 5, neboť tento se vztahuje jak na provozovatele rozhlasového a televizního vysílání, tak na provozovatele převzatého vysílání. Ustanovení § 60 odst. 7, které odkazuje na § 34, se však (vzhledem k úpravě obsažené v § 34) může vztahovat pouze na provozovatele televizního vysílání.

V návaznosti je třeba upravit sankce v odstavci 6.

6. **V § 60 odst. 6 požaduje OMA vypuštění spodní hranice pokut, a to za účelem posílení možnosti správního uvážení Rady pro rozhlasové a televizní vysílání při určení výměry sankce. V praxi dochází k případům, že i pokuta na spodní hranici může být pro provozovatele vysílání likvidační.**

² POZN. OATV

§21

(6) Provozovatel rozhlasového vysílání s licenci, který je právnickou osobou, nebo jeho společník může po předchozím souhlasu Rady převádět na třetí osoby podíl ve společnosti provozovatele rozhlasového vysílání s licenci; Rada souhlas neudělí pouze tehdy, pokud by došlo k omezení plurality informací podle § 55 a 56. Osobám, které byly společníky právnické osoby ke dni vydání rozhodnutí o udělení licence, musí být zachován alespoň 66% podíl nebo 66 % hlasovacích práv po dobu 5 roků od udělení licence.

(7) Provozovatel televizního vysílání s licenci, který je právnickou osobou, nebo jeho společník může po předchozím souhlasu Rady převádět na třetí osoby podíl ve společnosti provozovatele televizního vysílání s licenci. Rada souhlas neudělí pouze tehdy, pokud by došlo k omezení plurality informací podle § 55 a 56. Osobám, které byly společníky právnické osoby ke dni vydání rozhodnutí o udělení licence, musí být zachován alespoň 66 % podíl nebo 66 % hlasovacích práv po dobu 5 roků od udělení licence.

Vyjádření OATV:

Dle rozboru návrhů máme za to, že změny navrhované Ministerstvem kultury nejsou v rozporu se stávající praxí Rady a neshledáváme ani žádné jiné rozpory. Připomínky Ministerstva kultury jsou tak akceptovatelné.

Závěr:

V intencích předkládaného rozboru navrhujeme následující znění odpovědi Ministerstvu kultury.

Vážení,

dne 16. 5. 2016 jsme obdrželi Vaši žádost o stanovisko ve věci návrhu zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (sněmovní tisk 555), který by měl do budoucna představovat procesní předpis obsahující obecnou úpravu řízení o správních deliktech, jejichž skutkové podstaty jsou obsaženy ve zvláštních právních předpisech, konkrétně pak ve vztahu k novele zákonů č. 231/2001 Sb. a č. 132/2010 Sb., respektive navrhované novely § 61 odst. 1 zákona č. 231/2001 Sb.

K uvedenému sdělujeme, že v současné době je primární novela zákona č. 231/2001 Sb., a s tím související změny, které by měly být subsidiárně zohledněny i v zákoně, respektive novele, o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Vzhledem k procesu novelizace tak není možno relevantně posoudit možný dopad novely zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.

Jako podstatné bychom rádi sdělili, že z procesního hlediska je naprosto nemožné, aby se předmětná novela zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení jakkoliv dotýkala stávajících procesních pravidel pro vedení správního řízení dle zákonů č. 231/2001 Sb. a č. 132/2010 Sb. Vedení správních řízení dle těchto zákonů je natolik odlišné a s ohledem na rozhodování v rámci kolegiálního orgánu ojedinelé, že nelze jakýmkoliv způsobem do stávajících procesních pravidel zasáhnout, případně vztáhnout obecné náležitosti, jako v případě jiných správních deliktů, či přestupků.

S pozdravem